පිරිනිවුන ඒ රහත් මුනිවරු

අවවාද අනුශාසනා දීම කවදත් සිදු වන දෙයක්. ඒ වගේමයි ඒ අවවාද අනුශාසනා කා අතරත් ගෞරවාදරයට පාත්ර වෙන දෙයක් වෙන්නත් පුළුවන්. නමුත් ඔය අවවාද අනුශාසනාවල පැති දෙකක් තියනවා.

රාග දෝස මෝහ ඇති කෙනෙක් දෙන අවවාදයකත්, රාග දෝස මෝහවලින් නිදහස් වෙච්ච උතුමෙක් දෙන අවවාදයකත් මහ විසාල පරතරයක් තියනවා. රාග දෝස මෝහ ඇති අය දෙන අවවාදවලින් සමාජය මොන විදිහේ දෙයක් බවට පරිවර්තනය වෙලා තියනවද කියලා උදාහරණ අපිට ඕන තරම් ගන්න පුළුවනි. නමුත් රාග දෝස මෝහවලින් නිදහස් වෙච්ච උතුමෙක්ගේ අවවාද අනුශාසනාවක තියන සාරය අපිට ලබා ගන්න හම්බ වෙන්නෙ බොහෝම කලාතුරකින්.

ඒ වගේ අවස්ථාවක් සැලසුනු සිද්ධියක් සූත්ර පිටකයේ මෙන්න මෙහෙම සඳහන් වෙනවා.

බුදුරජාණන් වහන්සේ ජීවමානව වැඩ හිටපු කාලයේ, තථාගතයන් වහන්සේ සිවුරු පොරවල, පාත්තරෙත් අරගෙන, එක්තරා ගිහි උපාසක මහත්තයෙක්ගෙ ගෙදරකට පිණ්ඩපාතෙට වඩිනවා. ඉතින් ඒ උපාසක මහත්තය මොකද කලේ? තමන්ගෙ ගෙදර තිබ්බ ඒ ආහාර ද්රව්යවලින් පාත්තරේ පුරවනව. බුදුරජාණන් වහන්සේ පිණ්ඩපාතය පිළි අරගෙන, ආපහු වැඩම කරල, දානය වළඳන්න ඇති. දෙවෙනි දවසෙදිත් මේ විදියටම බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩම කරනවා. දෙවෙනි දවසෙදිත් මේ උපාසක මහත්තයා ඒ විදියටම දානය පූජ කරනවා.

තුන්වෙනි දවසෙදිත් බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ විදියට වැඩම කරනවා. තුන්වෙනි දවසෙදිත් මේ උපාසක මහත්තයා සුපුරුදු පරිදි දානය පිළිගන්වලා එදා එයාගෙ හඬ අවදි කරනවා. එයා නිකං ඔච්චමට වගේ බුදුරජාණන් වහන්සේට "රසයට ගිජු වෙච්ච බුදුන් නැවත නැවත වඩිනවා" කියල කිවුවලු.

මේ වෙලාවෙදි බුදුරජාණන් වහන්සේ තමන් වහන්සේගේ හඬ අවදි කරල මෙන්න මෙහෙම දේශනා කරනවා.

"ගොවියෝ නැවත නැවත කෙත් වතු අස්වද්දනව. නැවත නැවත බීජ වපුරනව. වැස්ස නැවත නැවත වහිනව. ධාන්ය නැවත නැවත එකතු වෙලා රට සාරවත් වෙනව. යාචකයෝ නැවත නැවත ඉල්ලනව. දන් දෙන්නට කැමති අය නැවත නැවත දන් දෙනව. දානපතියෝ නැවත නැවත දන් දීල සුගතියට පැමිණෙනව. කිරි දොවන්නෝ නැවත නැවත කිරි දොවනව. වහු පැටවු බඩගිනි වුනහම නැවත නැවත මව කරාම එනව.

පුහුදුන් ලෝකයා නැවත නැවත කම්පාවට පත් වෙනව. ක්ලාන්ත වෙනව. යහපත නොදන්නා වූ කෙනා, සැප දුක් දෙකට ඇලිලා නැවත නැවත ඉපදීමක්ම ප්රාර්ථනා කරනව. නැවත නැවත ඉපදෙනව. නැවත නැවත මව් කුසකට පැමිණෙනව. ලෝක සත්ත්වයා නැවත නැවත ඉපදෙනව. නැවත නැවත මියැදෙනව. නැවත නැවත සොහොනට අරන් යනව. නමුත් සැප දුක් දෙකෙහි නොඇලෙන නුවණැත්තා නැවත නැවත ඉපදීම නතර කරනව."

පූජනීය පදියතලාවේ මේධාවි හිමි